

Krajský úřad Ústeckého kraje

odbor dopravy
a silničního hospodářství

Datum: [Datum publikování]
Spisová značka: KUUK/
Číslo jednací: KUUK/
UID:
Značka:
Počet listů/příloh:

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Bílina, odboru dopravy, životního prostředí a stavebního úřadu sp. zn. MUBI 37600/2023/OD/Pu, čj. MUBI/5470/2024 ze dne 5. 2. 2024, kterým byl pan XXX, v řízení zastoupen panem XXX, uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném v době spáchání přestupku (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“).

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o:**

**Odvolání
pana XXX,
v řízení zastoupeného panem XXX
se zamítá
a
rozhodnutí
Městského úřadu Bílina, odboru dopravy, životního prostředí a stavebního úřadu
sp. zn. MUBI 37600/2023/OD/Pu, čj. MUBI/5470/2024 ze dne 5. 2. 2024
se potvrzuje.**

ODŮVODNĚNÍ

Městský úřad Bílina, odbor dopravy, životního prostředí a stavebního úřadu, jako správní orgán I. stupně (dále též „správní orgán“, nebo „Městský úřad Bílina, odbor dopravy“) svým rozhodnutím sp. zn. MUBI 37600/2023/OD/Pu, čj. MUBI/5470/2024 ze dne 5. 2. 2024 uznal pana XXX (dále též „obviněný“), v řízení zastoupeného XXX (dále též „zmocněnec“), vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. a dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. a v souladu s ustanoveními § 35 písm. b) a c) a ustanoveními § 46 odst. 1 a § 47 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), mu uložil správní tresty pokutu ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců; v souladu s ustanovením § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., mu pak uložil povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Výše kvalifikovaný přestupek pan XXX spáchal tím, že dne XXX v XXX hod. na silnici XXX u obce XXX u XXX ve směru jízdy na XXX řídil vozidlo XXX, registrační značky XXX rychlostí 140 km/h. Rychlost byla vypočtena po zohlednění tolerance rychloměru ± 3% ve prospěch přestupce ze skutečně naměřené rychlosti 145 km/h. Rychlost byla změřena Policií ČR

za použití silničního rychloměru Ramer 10C. Nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec 90km/h stanovenou zákonem tak obviněný překročil o 50 km/h.

Podstata přestupku obviněného spočívá podle správního orgánu v nedbalostním porušení pravidla pro rychlost jízdy uvedeného v ustanovení § 18 odst. 3 zákona ač. 361/2000 Sb. „*Řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg, vozidla základní složky integrovaného záchranného systému a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h; na silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 110 km/h a na dálnici rychlostí nejvýše 130 km/h. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km/h.*“

Rozhodnutí správního orgánu bylo doručeno obviněnému cestou provozovatele poštovních služeb dne 19. 2. 2024 za užití tzv. fikce doručení a jeho zmocněnci cestou datové zprávy dne 9. 2. 2024. Proti rozhodnutí podal obviněný prostřednictvím svého zmocněnce dne 26. 2. 2024, tedy v zákonné lhůtě, řádné odvolání, v němž navrhuje zastavení řízení. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a spolu se svým stanoviskem a spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup prvoinstančního orgánu až po vydání rozhodnutí. Ze spisového materiálu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti. Městský úřad Bílina, odbor dopravy, zahájil řízení o přestupku s panem XXX na základě oznámení přestupku Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, Územní odbor Teplice, dopravní inspektorát (dále též „Policie ČR“, či „policie“) čj. KRPU-171316-6/PR-2023-040906 ze dne 20. 9. 2023.

Dokumentace obsahuje vlastní oznámení přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., z jehož spáchání porušením ustanovení § 18 odst. 3 téhož zákona, jednáním popsáním již výše, je podezřelý pan XXX. Dále dokumentace obsahuje, „Úřední záznam“ policisty o provedené kontrole ze dne 20. 9. 2023, „Záznam o přestupku“ – tiskový výstup z měřícího zařízení silničního rychloměru RAMER 10C, na němž je zachyceno vozidlo XXX, registrační značky XXX. Vozidlo je na snímku zachyceno celé, bez vad, záznam dále obsahuje datum a čas měření, souřadnice místa měření, stanovené a naměřené hodnoty rychlosti, rychlost vozidla policie, identifikátory zařízení i měřeného vozidla, jakož i další údaje. Dále je v dokumentaci založen ověřovací list Autorizovaného metrologického střediska Ramet a. s. č. 008/23, kterým byl dne 11. 1. 2023 ověřen silniční rychloměr RAMER 10C, vč. číslo měřidla 15/0246 s platností ověření do 10. 1. 2024, seznam policistů absolvujících školení operátorů pro obsluhu silničního rychloměru Ramer 10C odboru služby dopravní policie čj. KRPU-36605-14/ČJ-2016-0400DP-08 ze dne 10. 5. 2017, v němž jsou uvedeni oba policisté, kteří měření a dokumentaci přestupku prováděli. Dokumentace dále obsahuje výpis z evidenční karty řidiče na jméno obviněného, který obsahuje celkem 4 záznamy, přičemž poslední je z roku 2017.

Správní orgán po obdržení oznámení přestupku a ustanovení oprávněných úředních osob vydal dne 4. 10. 2023 příkaz čj. MUBI/38001/2023, kterým byl pan XXX uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/200 Sb., za což mu byly uloženy správní tresty pokuty ve výši 5 000 Kč a zákazů činnosti, spočívajících v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Příkaz byl panu XXX doručován cestou provozovatele poštovních služeb a dle údajů na doručence mu byl doručen do vlastních rukou dne 6. 10. 2023. Dne 18. 10. 2023 obdržel správní orgán proti příkazu od pana XXX z emailové schránky XXX bez zaručeného elektronického podpisu podání odporu, v němž je uvedeno, že plná moc bude následně doložena. Dne 24. 10. 2023 pak správní orgán obdržel cestou provozovatele poštovních služeb podání obsahující opětovné podání odporu i s plnou mocí, jíž obviněný zmocnil pana XXX k zastupování v dané věci. Dne 24. 10. 2023 zaslal správní orgán zmocněnci obviněného i obviněnému vyrozumění o podání opožděného odporu. Vyrozumění bylo zmocněnci doručeno dne 6. 11. 2023 za užití tzv. fikce doručení, obviněnému dne 2. 11. 2023 do vlastních rukou. Následně správní orgán předal podání opožděného odporu nadřízenému správnímu orgánu jako podnět k provedení přezkumného řízení. Dne 21. 11. 2023 obdržel správní orgán od Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství nadřízeného správního orgánu sdělení čj. KUUK/157466/2023 ze dne 3. 11. 2023, kterým bylo obviněnému a jeho zmocněnci sděleno, že důvody k provedení přezkumného řízení nebyly shledány. Rovněž dne 21. 11. 2023 obdržel správní orgán od obviněného „Sdělení k opožděnému odporu“ v němž obviněný uvádí, že příkaz čj. MUBI/38001/2023 nebyl dne 6. 10. 2023 doručen jemu, neboť jej převzala jeho partnerka XXX. K podání je rovněž připojeno čestné prohlášení paní XXX, které sdělení obviněného potvrzuje. Správní orgán následně vyžádal od České pošty s. p. informaci k doručení zásilky předmětného příkazu. Žádost byla České poště s. p. doručena cestou datové zprávy dne 22. 11. 2023. Dne 24. 11. 2023 zaslal správní orgán do registru vozidel Magistrátu hlavního města Prahy, jako místně příslušnému orgánu k zápisu příkaz, jímž byl pan XXX uznán vinným. Dne 1. 12. 2023 obdržel správní orgán vyjádření k žádosti o informace, kterým Česká pošta s. p. sděluje, že při doručování příkazu správního orgánu panu XXX nebyly dodrženy dané postupy a zásilka byla chybně předána paní XXX. Správní orgán následně zaslal dne 3. 1. 2024 registru vozidel Magistrátu hlavního města Prahy žádost o smazání záznamu v evidenční kartě pana XXX.

Téhož dne, tj. 3. 1. 2024 pak správní orgán opětovně vypravil příkaz čj. MUBI 38001/2023, kterým byl pan XXX uznán jak uvedeno již výše. Příkaz byl obviněnému doručen cestou provozovatele poštovních služeb dne 10. 1. 2024 do vlastních rukou a jeho zmocněnci doručen cestou datové zprávy dne 8. 1. 2024. Dne 18. 1. 2024 zaslal správní orgán zmocněnci obviněného sdělení o chybném vyznačení a zrušení doložky právní moci příkazu čj. MUBI 38001/2023, dle níž tento příkaz nabyl právní moci již dne 17. 10. 2023. Téhož dne zaslal správní orgán zmocněnci obviněného uvědomění

o pokračování v řízení a o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí s určením lhůty 10 dní ode dne doručení uvědomění. To bylo zmocněnci doručeno cestou datové zprávy dne 18. 1. 2024.

Dne 5. 2. 2024 vydal Městský úřad Bílina, odbor dopravy rozhodnutí čj. MUBI/5470/2024, kterým uznal pana XXX, pro porušení pravidla pro rychlosti jízdy uvedeného v ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., jednáním již výše popsáním, vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. a uložil mu správní tresty pokuty ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Současně mu uložil povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí správního orgánu bylo obviněnému doručeno cestou provozovatele poštovních služeb dne 19. 2. 2024 za užití tzv. fikce doručení a jeho zmocněnci cestou datové zprávy dne 9. 2. 2024. Proti rozhodnutí podal obviněný prostřednictvím svého zmocněnce dne 26. 2. 2024, tedy v zákonné lhůtě, řádné odvolání, v němž z důvodu neprokázání subjektu přestupku navrhuje zastavení řízení. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a spolu se svým stanoviskem a spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení věci učinil následující zjištění.

Odvolací orgán konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a vydání rozhodnutí byla dokumentace Policie ČR, čj. KRPU-171316-6/PŘ-2023-040906 ze dne 20. 9. 2023. Ta krom jiného obsahuje oznámení přestupku, tiskový výstup z měřicího zařízení a ověřovací list k měřicímu zařízení, tedy takové důkazy a podklady, které lze hodnotit jako zcela dostatečné a relevantní k rozhodnutí o vině. K tomuto závěru srov. konstantní judikaturu, kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NNS“) ze dne 22. 5. 2019, čj. 10 As 232/2018 (všechny judikáty jsou volně dostupné na www.nssoud.cz), kde je v čl. 42 uvedeno „*Oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii změřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů účinně zpochybněn*“.

Pokud se týká jednotlivých důkazů a podkladů, pak hlavním důkazem spáchání přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti je záznam o přestupku - tiskový výstup z rychloměru Ramer 10C, jehož ověření je v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb. o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, doloženo platným ověřovacím listem Autorizovaného metrologického střediska Ramet a. s. č. 008/23. Záznam o přestupku obsahuje všechny požadované údaje, snímky neunesou žádné vady. Dalšími důkazy o spáchání přestupku v dané věci jsou pak ve smyslu citovaného judikátu i již zmíněný ověřovací list rychloměru a rovněž výše uvedené oznámení přestupku Policie ČR. To rovněž svědčí o totožnosti řidiče, což je dále doloženo úředním záznamem policisty čj. KRPU-171316-1/PŘ-2023-010906 ze dne 20. 9. 2023. Všechny podklady jsou v souladu, neobsahují žádné rozpory. Odvolací orgán tak v souladu se závěry Ústavního soudu o použitelnosti úředního záznamu k prokázání subjektu přestupku vyjádřenými v čl. 9 Usnesení Ústavního soudu čj. III. ÚS 1319/17 ze dne 20. 6. 2017 (volně dostupné na nalus.usoud.cz) nemá o spáchání přestupku, ani o totožnosti řidiče žádné pochybnosti.

Po posouzení důkazů a podkladů pro rozhodnutí odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně před vydáním rozhodnutí shromáždil takové podklady a důkazy, které jsou k závěru o spáchání přestupku a zjištění totožnosti řidiče zcela dostačující, neboť v průběhu řízení žádný z těchto podkladů účinně zpochybněn nebyl (dále bude odůvodněno v části posouzení odvolacích důvodů) a současně konstatuje, že stav v dané věci je zjištěn tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti.

Pokud se týká napadeného rozhodnutí, pak odvolací orgán konstatuje, že obsahuje veškeré náležitosti, tak jak jsou požadovány ustanoveními § 93 zákona č. 250/2016 Sb. a § 67 a násl. správního řádu. Výrok napadeného rozhodnutí obsahuje v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupek, z jehož spáchání byl pan XXX uznán vinným. Výrok a odůvodnění rozhodnutí jsou ve vzájemném souladu.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci, na základě zjištěného stavu věci, odvolací orgán konstatuje, že vzhledem k tomu, že nejsou důvodné pochybnosti o tom, že pan XXX mimo obec, v úseku, kde je zákonem stanovená nejvyšší dovolená rychlost 90 km/h, řídil motorové vozidlo rychlostí 140 km/h, tedy nejvyšší dovolenou rychlost překročil o 50 km, porušil již výše citované pravidlo pro rychlost jízdy uvedené v ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. Porušením tohoto pravidla tak spáchal přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 téhož zákona „*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více*.“ Odvolací orgán tak aplikaci uvedených ustanovení na jednání obviněného zcela přisvědčuje. Forma zavinění, která je jedním z východisek pro určení výše správního trestu je pak správním orgánem ve výroku napadeného rozhodnutí určena jako nedbalostní. Výpis z evidence řidičů pak obsahuje poslední záznam z roku 2017, odvolací orgán tak nemá důvod závěru správního orgánu o uložení správních trestů na samé spodní hranici možného rozpětí, nepřisvědčit. Stejně tak přisvědčuje i aplikaci ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. s odkazem na vyhlášku č. 520/2005 Sb. o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“), kterou správní orgán obviněnému uložil povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

Odvolací orgán dále považuje za důležité upozornit na skutečnost, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky. Tedy nejenže musí jít o skutek mající znaky uvedené v zákoně, v tomto případě v zákoně č. 361/2000 Sb., ale dále musí být skutek spáchán zaviněným jednáním a toto jednání musí porušovat, nebo ohrožovat zájem společnosti, tedy musí být pro společnost nebezpečné. Důležitá je pak i skutečnost, že u přestupků podle zákona č. 361/2000 Sb. přitom stačí zavinění nedbalostí. K tomu srov. definici přestupku uvedenou v ustanovení § 5 zákona č. 250/2016 Sb. „*Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“ Že jednání přestupce musí být zaviněné, je pak uvedeno v ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. „*K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.*“ Zájem společnosti na bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích je jistě oprávněným zájmem společnosti, neboť v případě nehod, či kolizních situací, dochází k újmě jak na majetku, tak i na zdraví osob, či dokonce na životech. A úkolem zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích je nejen postihovat jednání, jímž byla újma způsobena, ale zejména jednání, jež může riziko vzniku nehod a kolizních situací zvyšovat, předcházet a tím mu zabránit. Z toho důvodu taková jednání zákon postihuje sankcemi. A je obecně známou skutečností, že čím vyšší rychlost vozidla, tím kratší reakční čas řidiče a tím delší brzdná dráha. Z toho pak vyplývá, že čím vyšší rychlost vozidla, tím vyšší riziko vzniku kolizních situací, i těžších následků těchto situací. K tomu lze rovněž dodat, že jednání spočívající v tak vysokém překročení nejvyšší dovolené rychlosti je pro ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích nepředvídatelné. Jednání obviněného tak lze nepochybně označit jako jednání zvyšující riziko vzniku kolizní situace a tedy i jako pro společnost nebezpečné. Z uvedeného je nepochybné, že obviněný se při řízení vozidla na pozemní komunikaci choval nebezpečně a svým jednáním tak naplnil formální i materiální stránku přestupku z jehož spáchání byl uznán vinným. Pro úplnost odvolací orgán dodává, že skutková podstata daného přestupku nevyžaduje přímé ohrožení jiného účastníka, či snad přímo vznik újmy na majetku, zdraví či životě, ale spočívá jen a pouze v překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonodárcem. Tedy zcela postačuje ohrožení hypotetické. K naplnění materiální stránky pak lze dále odkázat i na rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2017, čj. 4 As 189/2017, konkrétně na čl. 16, volně dostupné na www.nssoud.cz, v němž je uvedeno „*Nejvyšší správní soud v této souvislosti stejně jako krajský soud poukazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 – 45, v němž vyslovil, že „jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti.*“ Tento závěr Nejvyšší správní soud dále vyslovil např. v rozsudku ze dne 9. 12. 2014, č. j. 2 As 116/2014 – 35. Odvolací orgán tak považuje materiální znak přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb. za naplněný a prokázaný.

Pokud jde o procesněprávní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu celého řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu i zákona č. 250/2016 Sb.

Odvolací orgán dále posoudil odvolání obviněného, které obsahuje de facto jeden odvolací důvod. Obviněný namítá, že subjekt přestupku, tedy osoba přestupce, není prokázána a navrhuje proto napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání.

K tomu namítá, že silniční kontrola proběhla až na cca. 10 km vzdáleném místě a policisté zastihli obviněného jen a pouze proto, že v autě zůstal o něco déle, neboť hledal peněženku. Námitka obviněného pak vychází z tvrzení, že policisté v době změření stáli na autobusové zastávce, tedy pokud okolo nich projelo vozidlo rychlosti 140 – 150 km/h, nemohli ho mít neustále v dohledu.

Odvolací orgán k tomu konstatuje, že hypotéza obviněného vychází z nepravdivého tvrzení o tom, že vozidlo policie v době změření stálo na autobusové zastávce. Ze záznamu o přestupku – tiskového výstupu z rychloměru je však zcela nepochybné, že vozidlo policistů se v době změření pohybovalo rychlostí 86 km/h, přirozeně ve stejném směru jízdy, jako vozidlo změřené. Odvolací orgán nemá žádný důvod pochybovat o tom, že policisté jako řidiče ztotožnili právě pana XXX. Vzhledem k tomu, že odvolací námitka obviněného má základ v nepravdivém tvrzení, nelze námitce přisvědčit.

Pokud pak obviněný namítá, že správní orgán nezohlednil útrapy obviněného způsobené chybným vyznačením právní moci, pak odvolací orgán konstatuje, že obviněnému byly uloženy správní tresty na samé spodní hranici. Z odvolání pak není zřejmé, jak jinak si obviněný zohlednění útrap představoval, nicméně je nutno zdůraznit, že k chybnému vyznačení nabytí právní moci příkazu došlo z důvodu chybného doručení, za něž nese odpovědnost doručující orgán a správní orgán neměl bez upozornění adresáta a vyjádření doručujícího orgánu možnost vadu doručování zjistit.

Odvolací orgán konstatuje, že obviněnému se odvoláním zjištěný stav věci nepodařilo zpochybnit a proto nelze přisvědčit jeho návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po posouzení věci a po důkladném zhodnocení obsahu předloženého spisového materiálu konstatuje, že správní řízení o přestupku pana XXX bylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky a nebyla shledána žádná procesní pochybení, jež by v konečném důsledku vedla ke zrušení rozhodnutí správního orgánu, a zároveň se zcela ztotožňuje se závěrem, který učinil během řízení o přestupku prvoinstanční správní orgán. Správní orgán při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byly v daném případě dodrženy zásady materiální pravdy a legality, jež

jsou jako jedny z hlavních zásad správního řízení zakotveny v ustanovení § 2 odst. 1 a ustanovení § 3 správního řádu. Na základě výše učiněných závěrů odvolací orgán konstatuje, že proces, který předcházel vydání odvoláním napadeného rozhodnutí Městského úřadu Bílina, odboru dopravy, čj. MUBI/5470/2024 ze dne 5. 2. 2024 byl zcela v souladu s právními předpisy České republiky. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenovaného zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení zmocněnci účastníka řízení.

Ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 300/2008 Sb.“) je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb. tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner
vedoucí oddělení
dopravně správních agend

Rozdělovník

Účastník: XXX

Zmocněnec v řízení před spr. org.: XXX

Zmocněnec v řízení před soudem: XXX

Na vědomí (po nabytí právní moci rozhodnutí správní orgán I. stupně:

Městský úřad Bílina, odbor dopravy, životního prostředí a stavebního úřadu, Břežánská 50/4, 418 31 Bílina